

7 MAJ 1966

Folketingets forhandlinger. (131)

2081

7/12 65: I. beh. af f. t. finanslov for 1966-67.

2082

[Niels Westerby.]

både-og, hvis der skal være realitet i det. Hvis der skal være realitet i, at man vil holde økonomisk balance, komme den høje rente og kreditstramningen til livs, så tror jeg ikke, man klarer sig bare med det, regeringen har foreslået, eller med det, der fra anden side er foreslået om bunden opsparing. Jeg tror som sagt, det må dreje sig om et både-og.

Jeg tror, det er meget vigtigt at få dette slået fast, for ellers får vi ikke det perspektiv ind i foranstaltningerne, at vi prøver at gøre de ting, der er fremtid i, men vi kommer til at skvulpe videre på den måde, vi hidtil har skvulpet, og prøve bogstavelig talt fra måned til måned at holde tungen lige i munden uden at få gjort det, der virkelig er fornødent.

Jeg er naturligvis klar over, at økonomisk politik er noget helt andet, end det var tidligere. For årtier siden drejede det sig kun om at skaffe dækning for statens udgifter, og dermed færdig. Spørgsmålet om en finanslov var jo bare et spørgsmål om at få udgifter og indtægter til at balancere, og hvad der skete af svingninger i økonomien, om der var arbejdsløshed eller mangel på arbejdskraft, om der skete prissammenbrud eller prisstigning, om der var tale om valutatab eller opsamling af en for stor valutabeholdning, som er gold — alt hvad der skete af den slags ting betragtede man nærmest som naturkatastrofer eller naturåbenbaringer af glædelig art, men noget, som man ikke gjorde noget ved. I det moderne samfund er man sagligt klar over, at det er noget, man kan gøre noget ved, og man er politisk ved at famle sig frem til at begynde at udnytte den saglige viden, man har. Man må naturligvis være klar over, at politik er noget, der vil undergå svingninger fra kvartal til kvartal, hvor man må være aktiv, og hvor man må være smidig. Hvis ikke det høje ting forstår, at det er dette, der er den vigtige opgave, som skal løses, så tror jeg, at mange ting vil

glide folketinget af hænde i fremtiden og overgå til andre organer.

Jeg vil altså gerne understrege, at det finanspolitiske sigte, der ligger i regeringens forslag, efter min mening ikke vil være tilstrækkeligt, ikke vil slå til til at løse de problemer, som vi alle sammen gerne vil løse, og liberalt centrum er i hvert fald parat til at gå betydelig mere grundigt til værks, end der i øvrigt har været på tale her i folketinget i denne forbindelse.

Første næstformand (From): Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 8. december, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1966 til 31. marts 1967.

Mødet hævet kl. 16⁵⁰.

37. møde.

Onsdag den 8. december 1965 kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Damsgaard* til kirkeministeren:

„Vil ministeren give folketinget en redegørelse for flytningen af de tyske krigsdøde her i landet, specielt vedrørende de tilfælde hvor de pårørende har sikret sig gravstedsbrev?“